

други Българи, що бѣхѣ тамъ отишли тайно и отъ тукъ, му разказаха, че има и други пѣть да се доди въ Търново, но че той е много незгоденъ, спорядъ голѣмата му стрѣнина на нагорѣ, и че тоя пѣть води къмъ ближното село Биляковица. Генералъ Гурко разгледѣ веднага тоя пѣть и се увѣри че дѣйствително ще бѣди почти невъзможно да се извезтъ по него топовитѣ що имаше съ себе си, и другитѣ много тежки военни потребности; но най трудното бѣ за извезанъето на топовитѣ. Тогава селянитѣ отъ Самоводенъ му отговориха: „че тѣ сами ще спомагатъ и ще се впрѣгнатъ за да се извезтъ какъ-какъ топовитѣ на нагорѣ вжъз стрѣнїя ржтъ.“ Това самопроизволно сждѣйствїе на Самоводчанитѣ, и тая имъ готовность обрадваха Генерала Гурка, той прїе предложенїето имъ, и войската му потѣгли на нагорѣ по тѣснїя стрѣмень и лощавъ пѣть, що води отъ Самоводенъ къмъ Биляковица; и благодаренїе на казаннитѣ сждѣйствїя, извезоха се и топовитѣ горѣ на равнището; и отъ тамъ по край Биляковица руската войска пристигна до широкїя пѣть, що води къмъ Търново, и почена да слиза по него на надолу. Тогава турската войска, що бѣ събрана при табїята, сжгледѣ това движенїе на руската войска, и изведнждъ бинбашїята заповѣда „огнь.“ Часъ-тъ бѣще 8¹/₂ по турски, или около 2¹/₂ по Европейски слѣдъ пладнѣ, когато грѣмна пѣрвїя турски топъ и слѣдваха безпрестанно топовнитѣ гармежи. Руската же войска що слизаше по широкїя пѣть къмъ Марино-поле и Търново, бѣше еше въ лозята, и като видѣ че Турцитѣ поченаха да гармятъ вржхъ тѣхъ, то и тѣ настанихъ 8-тѣ топа, що возяха съ себе си, и забраха да гармятъ вржхъ турската табїя, отдалечена отъ тѣхъ въ разстояние почти на едиинъ часъ. И тжї, топовитѣ гармѣха и отъ двѣтѣ противоположни страни, но най често и най много гармяха Турцитѣ. Руситѣ тоже гармяха, но много пд-нарѣдко; това топовно гжрмѣнъе се проджлжи до едиинъ цѣль часъ, и се хвжрлихъ и отъ двѣтѣ страни до 400 гюлета.